

יום רביעי, י' בחשוון התשפ"ז
21 באוקטובר 2026

נאומו המלא של ראש המטה הכללי, רב-אלוף אייל זמיר:

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו,
שר הביטחון, מר ישראל כ"ץ,
חבריי לפורום מטכ"ל,
מפקד זרוע היבשה, אלוף נדב לוטן,
מפקד בית הספר לקצינים, אלוף-משנה איתי מטק,
צוערים יקרים,
מפקדים ומפקדות,
משפחות יקרות,

לפני שבעים ושמונה שנים, בעיצומה של מלחמת העצמאות, יצאו לוחמי צה"ל ומפקדיו למבצע 'יואב'. באומץ ובנחישות הם הכריעו את האויב, פרצו את הדרך לנגב המנותק וב-22 באוקטובר כבשו ושחררו את העיר באר שבע, כוח מצרי גדול כותר בכיס פלוג'ה. תוצאות המבצע סייעו להבטיח את עתידה של מדינת ישראל הצעירה. על יסודות גבורתם נבנו בנגב יישובים, שדות וקהילות. הנוף שליווה אתכם בחודשי ההכשרה נושא את חותמם של הלוחמים שנלחמו כאן בתש"ח ושל הדורות שהמשיכו להפריח את הנגב ולהגן עליו.

בפקודת היום שעליה חתם מפקד החזית יגאל אלון נכתב: "אין דרך אחרת לפנינו אלא מלחמה ומיד, פן יקדים אותנו האויב... קרב גדול ומכריע לפנינו. חובה על כל יחידה ללחום ללא רתיעה בתנופה, בהעזה ובמסירות הנפש". כאז, גם היום, בשלוש שנות המלחמה שפרצה במחדל ה-7 באוקטובר בלטו - אומץ הלב מסירות הנפש והכרעות המפקדים שעיצבו את תוצאות המערכה ואת עתידה של מדינת ישראל.

היום, עם קבלת דרגות הקצונה, אתם מקבלים על עצמכם את האחריות הגדולה מכל - להנהיג את לוחמינו, לקבל החלטות מורכבות ואמיצות בשדה הקרב, להגן על המדינה, להוביל את צה"ל לניצחון ולהכריע את אויבנו. עליכם להיות עבור פקודיכם מופת של דוגמה אישית, מקצועית ומוסרית.

בוגרים יקרים, אתם דור היסטורי בתולדות מדינת ישראל והעם היהודי. אתם ממשיכי דרכם של דור תש"ח, מפקדי ולוחמי צה"ל בכל מלחמות ישראל. רובכם הגעתם לכאן משדות הקרב. נלחמתם בחזיתות רבות, בתנאים מורכבים ובמאמץ ממושך. הובלתם את צה"ל בקרבות קשים ושיניתם את המציאות הביטחונית סביבנו. מתוך השבר הכואב של ה-7 באוקטובר קמתם, הסתערתם והוכחתם שוב כי עוצמתו של צה"ל נשענת בראש ובראשונה על איכות המפקדים בראש הכוחות והלוחמים בחזית האש. לא נאפשר לאויבנו להשתקם ולהרים ראש. נמשיך לפעול מול אויבים ואיומים ולסכל אותם כשהם מתהווים. גם בימים אלו צה"ל ערוך במוכנות גבוהה ורב-זירתית לכל ניסיון של האויב לפגוע בנו.

לפני יומיים כוחותינו חיסלו את אחד ממחבלי הנוח'בה שחטפו ורצחו באכזריות את שני לוק זכרה לברכה. סיכולו של המחבל המתועב הינו חלק ממערכה מתמשכת ובלתי מתפשרת לסיכולם של כל מי שהיה שותף לטבח ה-7 באוקטובר. כל מי שפלש, שרצח ושטבח את טפנו, משפחותינו, וחילל את נשותינו - דינו אחד. זוהי חובה מבצעית שנתמיד בה ונממש את הציווי המוסרי: "ארדוף אויבי ואשיגם, ולא אשוב עד כלותם".

במעמד הזה אנו זוכרים את חברינו לנשק, שנפלו בעת מילוי משימתם. סגן-משנה איתן עומד כאן על מגרש המסדרים. אחיך, סגן-אלוף דור בן שמחון זכרונו לברכה, מפקד גדוד 52, שאותו הכרתי באופן אישי, נפל בקרב בלבנון כשהוא עומד בראש לוחמיו ומגן על יישובי הצפון. איתו נפלו שלושה לוחמי השריון, צוות הטנק שלו - סמל-ראשון יואב קליין, סמל-ראשון ליאב כבביה וסמל-ראשון נוה חבשוש, זכרונם לברכה. אין ספק שחסרונו מורגש היום לך ולמשפחתך, משפחה של לוחמים וקצינים, כשאתה מקבל את דרגות הקצונה.

דור, בן קיבוץ בית השיטה, שעל חלליה הרבים במלחמת יום הכיפורים נכתב השיר: "החיטה צומחת שוב". אתם קציני צה"ל החדשים - אתם החיטה שצומחת שוב מתוך שורות הלוחמים והבטחת המשך קיומנו בארצינו. בחרת להמשיך בדרך הפיקוד ולקבל אחריות על חייהם של אחרים. אני מצדיע לך ולמשפחתך. את מורשתו של אחיך תישא איתך באומץ, במסירות ובדוגמה האישית שתעניק לחייליך.

אנו מחוייבים לכל הנופלים ולמשפחותיהם, ונמשיך לעמוד לצידן. מחשבותינו נתונות גם למפקד הצוות, סגן עדי שרביט, ולצוער אליה אלדר, שנפצעו קשה בלבנון. עדי, נוכחותך כאן מרגשת את כולנו. אנו מאחלים לך ולאליה החלמה שלמה, ונמשיך ללוות אתכם ואת משפחותיכם ככל שיידרש.

משימת ההגנה על מדינת ישראל היא מן המשימות הנעלות ומצווה גדולה שאדם יכול לקבל על עצמו. היא משותפת לכולנו, גדולה מכל מחלוקת. צה"ל הוא צבא העם. כוחו אינו רק בעוצמתו הצבאית, אלא בעניינות וממלכתיות פעולותינו כתנאי ללכידות שורותיו. עליכם לחבר את אנשיכם סביב השליחות הזאת - ולזכור שהאחדות בצה"ל היא תנאי לעוצמתו, זה נכון היום וזה חייב להמשיך להיות נכון מחר.

משפחות יקרות, התמיכה, האמון, הערכים ובכלל ערך השליחות והערבות ההדדית שהענקתם לבניכם ולבנותיכם - הובילו אותם למעמד זה. מלווים אותם גם היום. תודה והערכה על הדרך שעשיתם איתם, על הכוח שאתם נותנים להם ועל הדוגמה לעם כולו.

מפקדי הקורס וסגל ההכשרה, תודה על המקצועיות, המסירות והדוגמה האישית. השפעתכם תלווה את הבוגרים ביחידות שאליהן יצאו ובדרך שבה יפקדו. קצינות וקצינים, צאו מכאן אל חייליכם. הובילו אותם באומץ ובתבונה. דעו למען מה ולמען מי אתם נלחמים.

את השיר "ליל חניה" כתב נתן אלתרמן שהצטרף לקרבות במבצע 'יואב' וכך כתב: "ליל שמוסך את כשיפה של רעות רוח... בבניינה של ממלכה, ליל נדודים". ברעות וברוח הממלכתיות נבצר ונתמיד בבניינה של ממלכה – בניינה של מדינת ישראל לנצח נצחים.

אני סומך עליכם, ביחד נוביל לביטחון ולניצחון. עם ישראל גאה בכם, שמרו על עצמכם. עלו והצליחו במשימותיכם.